

คำวินิจฉัยของ นายจุมพล ณ สงขลา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๖๒/๒๕๔๘

วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๘

เรื่อง ศาลปกครองสูงสุดส่งคำโต้แย้งของนายประมุต สุตะบุตร ผู้ฟ้องคดี เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา
วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคสอง และมาตรา ๔๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๗๖ ประกอบมาตรา ๒๕ และมาตรา ๖๒ หรือไม่

ความเป็นมาของเรื่องประกอบด้วยข้อเท็จจริงตามคำร้อง ข้อกฎหมาย ข้ออ้างของทุกฝ่ายปรากฏใน
คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

พิเคราะห์แล้ว มีปัญหาวินิจฉัย ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ หรือไม่ เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ เป็นบทบัญญัติ เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้อันเป็นหลักกฎหมายที่วางไว้ เป็นการทั่วไป แต่การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลมิใช่จะกระทำไม่ได้โดยเด็ดขาดเสียทีเดียว เพราะตามมาตรา ๒๕ ของรัฐธรรมนูญ รัฐยังสามารถออกกฎหมายจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลได้ เพียงแต่ให้กระทำได้โดยกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และ จะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพของบุคคลมิได้ ส่วนพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีกฎหมาย กำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้อง คดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำได้อต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าวและได้มีการสั่งการ ตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควรหรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด” บทบัญญัติดังกล่าวมิได้จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลแต่อย่างใด แต่เป็นบทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพของบุคคล ซึ่งได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำ หรืองดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐว่า ในเบื้องต้นยังไม่จำเป็นต้องใช้สิทธิ ทางศาลเพราะการใช้สิทธิทางศาลย่อมสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี และการดำเนินคดีในชั้นศาล

LIRT

ย่อมต้องใช้เวลาทำให้ล่าช้า จึงให้ดำเนินการทางฝ่ายปกครองเสียก่อน หากฝ่ายปกครองวินิจฉัยและมีคำสั่งเป็นที่พอใจผู้นั้นก็ไม่จำเป็นต้องใช้สิทธิทางศาล มาตรการดังกล่าวประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี แต่หากฝ่ายปกครองวินิจฉัยและมีคำสั่งแล้วยังไม่เป็นที่พอใจ ผู้นั้นก็ยังมีสิทธิดำเนินคดีต่อศาลปกครองได้อีกทั้งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๒ วรรคสอง มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจงจึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๒. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๖ ประกอบมาตรา ๒๕ และมาตรา ๖๒ หรือไม่ เห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๕๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ วินิจฉัยเกี่ยวกับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๕ ว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ประกอบมาตรา ๒๗๖ จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้อีก

สำหรับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๒ บัญญัติถึงสิทธิของบุคคลที่จะฟ้องหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคลให้รับผิดชอบเนื่องจากกระทำหรือละเว้นการกระทำที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่โดยตรงซึ่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๕ ให้สิทธิแก่บุคคลที่ได้รับผลจากการกระทำดังกล่าวที่จะฟ้องต่อศาลปกครองได้อยู่แล้ว ดังนั้น พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๕ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๒ เช่นเดียวกัน

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมา จึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๒ วรรคสอง มิได้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๕ มิได้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๖ ประกอบมาตรา ๒๕ และมาตรา ๖๒

นายจุมพล ณ สงขลา
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

LIRT